

Румунія в міжвоєнні роки

Виконала: Стрижак Анна

Королівська диктатура

Ідея встановлення особистого авторитарного режиму володіла Каролем II з самого початку, і він не соромився в засобах для її здійснення.

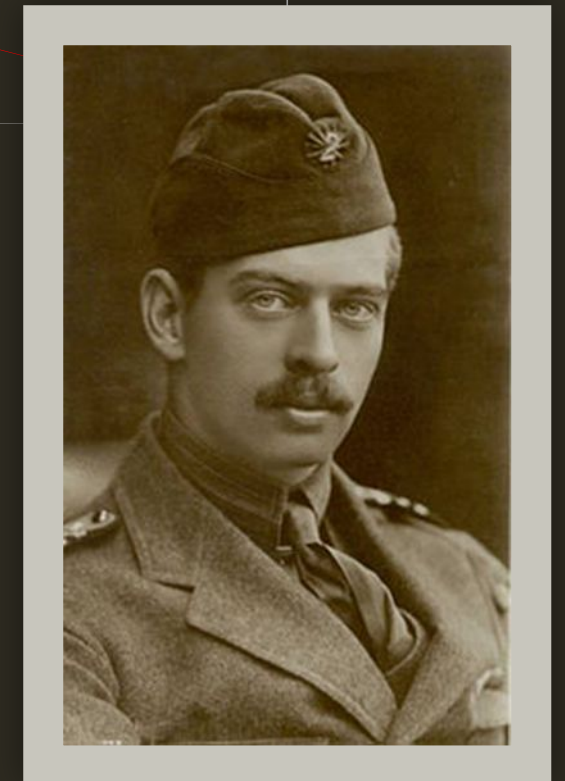
Між тим політична ситуація на континенті загострювалася. В результаті зростання військової потужності Німеччини почало змінюватися співвідношення сил - в Європі назривала війна. Союз з Францією не забезпечував більше гарантій незалежності і територіальної цілісності Румунії, і Кароль II прийшов до висновку про необхідність дружнього жесту у бік Німеччини.

1893-1933

Однак його спроби зблизитися з "третім рейхом" не врятували країну від територіальних втрат. У 1940 р. в результаті Віденського арбітражу хортиської Угорщині була передана Північна Трансільванія. Внаслідок Крайовського договору до Болгарії перейшла Південна Добруджа. Включені в 1918 р. до складу Румунії Бессарабія і Північна Буковина у 1940 р. відійшли до Радянського Союзу.

Встановлення режиму

Й. Антонеску

З кожним роком королівській диктатурі наростає спротив. Вирішальним для її падіння стали поразки Румунії на зовнішньополітичному фронті. У червні 1940 р. до СРСР відійшли Бессарабія та Північна Буковина. Згідно з II Віденським арбітражем (серпень 1940 р.) Румунія також втрачала Трансильванію на користь Угорщини, а згодом і Добруджу на користь Болгарії. Це остаточно підірвало віру населення в короля, відбулися масові виступи. У цих умовах Кароль дає право сформувати уряд генералу Й. Антонеску, який славився своєю жорсткістю і жорстокістю.

Кароль II підписав акт зречення і передав управління державою генералу Антонеску, який став «кондукеторумом» (вождем) румунської держави. Так було встановлено військово-легіонерську диктатуру Антонеску, якого підтримали деякі націонал-ліберали і націонал-цараністи.

6 вересня 1940 р. У країні відразу розпочалася антисемітська кампанія, почалася „румунізація” власності і бізнесу. Встановлювався полицейський режим. Державу було проголошено легіонерською, а Антонеску став "кондукторумом" — вождем держави. У країну введено німецькі війська.

Масові демонстрації під гаслами «Геть диктатуру Кароля – диктатуру голоду і терору!», «Геть імперіалістичний віденський диктат!» відбулися у м. Клуж (історична столиця Трансільванії), у Бухаресті та інших містах.

Щоб придушити ці виступи і зміцнити монархію, з перших днів існування режим Антонеску змушений був шукати підтримки ззовні, перш за все – з боку Німеччини.

У жовтні 1940 р. німецькі війська були введені в Румунію. 24 листопада 1940 р. Й. Антонеску підписав протокол про приєднання Румунії до Троїстого пакту. Таким чином військова диктатура без застережень встановила тісні стосунки з гітлерівським блоком. У внутрішній політиці Антонеску намагався наслідувати італо-німецькі зразки. Сутність політики держави диктатор сформулював так: ззовні держави – «вісь», всередині – легіонерський режим. На відміну від королівської диктатури режим Антонеску не вважав за доцільне зберігати парламентаризм. Він скасував конституцію, всі громадянські права і свободи. В країні було розв'язано масовий терор. У боротьбі за владу Антонеску протистояли окремі сили легіонерів.

